

Hiç olmazsa üç besmele oku

Sovyet döneminde diğer dinler gibi İslâmiyet de unutturulmaya; adeta dinsiz bir millet yetiştirilmeye çalışılmış. Bu acı gerçek ile ne yazık ki bir keresinde tam mânâsı ile yüz yüze geldim.

Gemimizde çeşitli milletlerden insanlar çalışıyor. Gürcü, Rus, Lezgi, Azeri ve Hindistanlı gemiciler var. Gürcülerin bir kısmı Müslüman. Lâkin sadece kâğıt üzerinde.

Zira İslâmiyet ile ilgili neredeyse hiçbir şey bilmiyorlar. Yaşayış dersiniz bir Müslüman ile Hıristiyan Gürcü arasında hemen hemen hiçbir fark yok.

Hindistan'da demirde yanaşmayı beklerken balıkçılar kalamar ve balık satmak için gemimize yaklaştılar. Yanına giden gemiciye ilk sordukları soru; "Müslüman mısınız?" oldu. Balıkçılar Müslümandı ve onlarla konuşan gemici de Müslüman olan Gürcüydü. O da Müslümanım dedi. İşte Müslümanlıkla ilgili bildiği tek şey bu idi.

Gemide konuşulan dil öncelik sırasına göre, Türkçe, Rusça, Gürcüce, İngilizce... Personel Türkçeyi konuşamasa da birçok kelimenin anlamını biliyor. O yüzden lisan yüzünden şimdiye kadar hiçbir sıkıntı olmadı. Zaten denizciliğin standart hale gelmiş işleri ve sözcükleri var. Bunlarla ilgili 50-60 kelimeyi bildin mi, lisan problem olmaz.

Lezgi olan başmühendisimiz ile Türkçe anlaşabiliyoruz. Zira onun eşi Azerbaycanlı olduğu için Türkçe'yi bir miktar konuşabiliyor. Daha çok Rusça konuşuyor.

Her yemekten sonra bol bol sohbet ediyoruz. Özellikle dinî konularda çok sorular soran başmühendisimiz bir gün öyle bir söz söyledi ki içim parçalandı. Duâ etmeye vesile olması için anlatayım...

Ben dedi, Sovyet döneminde okudum ve iki yüksek okul bitirdim. Bize din namına hiçbir şey öğretilmedi. Bu durumdan endişe eden annem bana dedi ki "Madem hiçbir şey bilmiyorsun hiç olmazsa yatmadan önce üç defa Bismillah de." Sonra da şunu sordu. "Süvari Bey, Bismillah nedir?"

Yahu dedim duymuyor musun, her demir atışımızda "Bismillah funda", her demir alışımızda "Bismillah vira" diyorum. "Evet," dedi "dinî bir şey var, ama anlamının ne olduğunu bilmiyorum."

"Bismillah, Allah'ın ismiyle başlamak demektir," dedim. Ona Sübhanallah, Elhamdülillah ve Allahü Ekber'in de, ne anlama geldiğini anlattım.

Bu anlattıklarım yaşı 60'ı geçmiş olan başmühendisimizin hoşuna gidiyordu. Her yemekten sonra bir iki saat sohbet etmeye başladık. Bana çeşitli sorular sormaya başladı. Sorduğu sorulardan Sovyet eğitim sisteminde, materyalizmin yani maddecilik akımının ne derece etkili olduğunu anlamıştım. Ben "gözümle görmediğim hiçbir şeye inanmam" diyordu.

Yahu "sen ve biz insanlar kızıl ve mor ötesi ışıklar arasındaki dalga boylarını görebiliriz, belirli frekanslar arasındaki sesleri duyabiliriz. İki okul bitirdim diyorsun, sana bunları öğretmediler mi? Halbuki bana görmediğime inanmam diyorsun" deyince, "Ben, sadece bir Allah'ın varlığına inanıyorum, bunun haricindekileri bilmem" dedi.

İşte bu noktadan başlayarak Allah'a inanmanın ne derece önemli olduğunu ve Peygamber Efendimizin (asm) "Ben ve benden önceki peygamberlerin söylediği en yüce söz La ilahe İllallah'tır" hadisi üzerinde durmaya başladım.

Evet, 70 senelik Marksist eğitim bir milleti işte bu hale getirmiş sevgili okuyucular. Anne babalar hiçbir şey yapamadıklarını görünce çocuklarına anlamını dahi bilmedikleri Besmeleyi öğretmişler.

Rabbimden, bütün Müslümanlara ve insanlık âlemine, İslâm hakikatlerini öğrenmek ve imanla yaşamayı nasip etmesini ve bu uğurda çaba ve gayret gösteren bütün kardeşlerimize yardımcı olmasını niyaz ediyorum.